

gere. Det forventer jeg jo sådan set heller ikke, men jeg mener, det må være rimeligt, at man, når man som ordfører går ind og siger, at der er en aftale her, den kan vi ikke lide, den skrotter vi, det støtter vi regeringen i, så må have gjort sig nogle overvejelser om, hvad det er, man ikke kan lide, og hvad det er, man gerne vil have anderledes.

Hvis man beder forfatterforeningerne om at gå ind og lave det, så kommer de jo sikkert meget tæt på det samme resultat, som de gjorde, sidst man forhandlede, og det er faktisk ikke mange år siden. Når man derfor politisk griber ind i en aftale, må man have gjort sig nogle overvejelser om, hvad det er, der skal strammes op, hvad det er, der skal forbedres, og hvad det er, der skal forringes.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Der er jo nogle ikke nedfældede bemærkninger om, hvor lang tid man kan være ny, og hvor lang tid man kan påberåbe sig gamle dage eller tage afstand fra gamle dage.

Jeg noterede mig, at fru Frevert var meget talende omkring nogle ting, som faktisk er indført i forhold til den ordning, der blev lavet i 1999, nemlig den såkaldte omvendte Matthæuseffekt. Så der er altså faktisk skruet på den skrue, der siger, at de, som tjener mest eller får mest for deres stillen materiale vederlagsfrit til rådighed på bibliotekerne, ikke får så meget som de mindst tjenende. Så den er altså bragt i anvendelse.

Men det, jeg egentlig gik herop for, skal jeg gøre hurtigt, og det kan jeg også: Skal jeg forstå det svar, fru Frevert gav lige før, således, at Dansk Folkeparti nu i løbet af kort tid kommer med et forslag til ændring af biblioteksloven? For så har vi en helt anden debat, og det synes jeg da er interessant, men jeg tror ikke, at selv Dansk Folkeparti mener det på den måde.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu er det jo ikke svært for mig at mene det, Dansk Folkeparti mener, men jeg kan godt forstå, at det måske kan være svært for Socialdemokratiets ordfører at forstå, hvad Dansk Folkeparti mener, så det har jeg stor forståelse for. Og jeg ved faktisk godt, hvad den øvre grænse er og kender hele Matthæuseffekten i biblioteksloven. Men det var et af eksemplerne, hvor jeg sagde, at der kunne man godt skære ned, at den grænse kunne man gøre mindre. Det var ét af

stederne, og det var et af de eksempler, som jeg gav – og det var også lidt et svar til hr. Ole Sohn – på, at de grænser, både den nedre og den øvre, er nogle af de steder, hvor man kan gå ind og se, hvor man kan skære.

Med hensyn til om Dansk Folkeparti vil fremlægge et nyt forslag til lov om en ny biblioteksafgift: Det tror jeg ikke bliver tilfældet lige på nuværende tidspunkt. Vi venter og ser på, hvad der kunne blive udarbejdet af det udvalg, som ministeren har nedsat.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Men der er altså også drejet på de andre skrue. En af de ting, som udvalget i sin tid foreslog – jeg skal ikke trætte med en oprensning af alle udvalgets forslag, som blev gennemført – var jo også, at man simpelt hen sagde, at det problem, vi havde i den tidligere ordning med arvingerne, fik vi også taget hånd om, så dér kunne man også dreje på en skrue. Så der er i virkeligheden ikke så meget at lære os.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Carina Christensen som ordfører.

Kl. 16.15

Carina Christensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti mener vi, det er vigtigt, at læsningen, bogen og den danske litteratur trives. Det er vigtigt, at vi har et godt bogmarked, at vi har et velfungerende biblioteksvæsen, og at den danske litteratur har nogle gode vilkår.

Vi vil derfor også meget gerne være med til at støtte dansk litteratur. Det er vores opfattelse, at statens støtte til litteraturen bør være fokuseret og målrettet mod at fremme og udvikle kvalitetslitteratur på dansk, herunder skønlitteraturen, oversættelser og faglitteraturen. Derfor skal vi også sikre gode vilkår for de forfattere, som giver væsentlige bidrag til vores litteratur.

På finanslov 2002 er der afsat 160 mio. kr. i støtte til litteraturen. Bibliotekspengene alene udgør de 140 mio. kr. Biblioteksafgiften har siden dens spæde start i 1946 haft betydeligt voksevæk. År efter år er der flere og flere, der er blevet berettiget til at modtage denne særlige form for dansk kulturstøtte.

I 2001 nåede man det foreløbige højdepunkt med ca. 18.000 modtagere, og der er ingen grund til at tro, at antallet af modtagere stopper ved det her. Alene i de sidste 5 år er antallet af